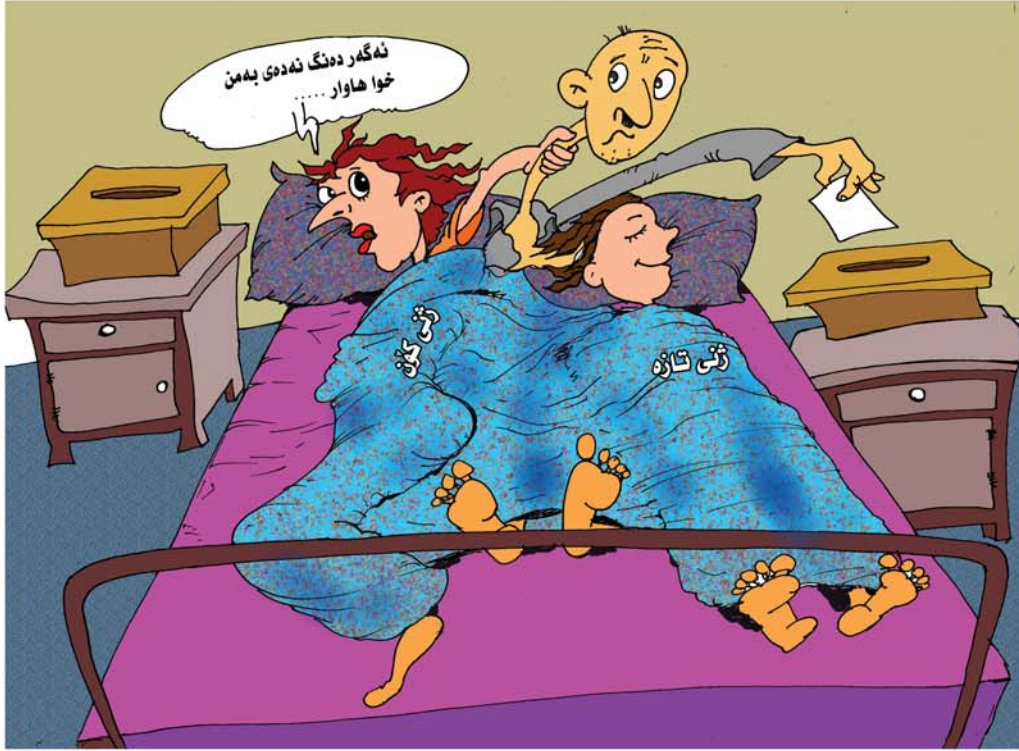

هه ئېژاردن له ژورى نوستانمان بوو

-روداو-

نه تیجه ی شهر

له نه تیجه ی شهر یکی قورسی ژن و میړدیکا، میړده که به پوهېری ټینفیعاله وه دهستی دوو منداله که ی گرت و رووی کرده ژنه که و وتی: شهرت بی مال هکت بو به جی بیلم و له گهل مناله کانا سهری خومان هه لگرین. ژنه که به ئەعصابیکی سارده وه جوابی دایه وه وتی: وازیان لی بینه عه نتهر... منالی خه لک بو کوی ته بهیت!؟

شهو یکی درهنگ کابرایهک ته له فونی بو کوره که ی کرد

کور: ها بابه گیان خیر!؟

باوک: به یانی به سه یاره که ت وهره نه و کتیبانه به رین بیفروشین

کور: کتیبی چی بابه گیان؟

باوک: هه موو جلده کانی دائیره توله عاریف

کور: موحتاجی پارهیت بابه گیان؟

باوک: نه وه للاً رو له

کور: نه ی بو نه یان فروشی؟

باوک: چونکیکم هه رچییهک نه نیم، دایکت نه لی نه زانم. نیتر دائیره توله عاریفم بوچی یه!؟

په کی ناکه ویت

ته له به: ماموستا گیان به قه ناعه تی جه نابت عیلم باشته یان پاره؟

ماموستا: دهک عه مر دریز نه بیت بو خوت و سونالت هه تیو. که ریش نه زانی عیلم باشته

ته له به: نه ی که واته بوچی دائیمه ی خوا خه لکه عالم و روشنبیره که خزمه تی دهوله مهنده کان نه که ن؟

ماموستا: له بهر نه وه ی عالم و روشنبیره کان ناقلن. نه زانن که پاره زور موهمه.

ته له به: نمم... باشه نه ی بوچی دهوله مهنده کانیش حه ز به ره فاقه تی روشنبیره و زاناکان نه که ن و خیرا خیرا دهعه وتیان بو

نه که ن؟

ماموستا: نه زانی بو!؟ چونکه دهوله مهنده کان بی نه قلن. نازانن عیلم هیچ نیه فشه یه